

A TÖRTÉNELMI DIÁKKÖRRŐL...

Visszapillantva a diákkör egyéves tevékenységére, a fejlődés tényét mindenképpen megállapíthatjuk, de ugyanakkor azt is, hogy mind ez nem táplálhat bennünk illuziókat. Ugy tűnik azonban, hogy a diákkör a "magában való lét" állapotából kezd átlépni a "magáért való lét" állapotába... Hogy ez így van-e, azt a jövőnek kell majd igazolnia. Míg a tavalyi év első diákköri összejövetele oktatóink tulsúlyát mutatta, s csak a következő összejövetelek során jött létre a tartalom és forma egysége - egyenlőre azonban elsősorban számarányilag, addig meg kell állapítanunk, hogy lassan a tartalom más vonatkozásban is kezd fejlődést mutatni. A munka fokozott továbbfejlesztése érdekében mindenekelőtt a diákkörnek túl kell lépnie a pusztán "kérdésfeltevéses" megnyilvánulásokon - ami u. a. nem jelenti ennek elvetését - annak érdekében, hogy a hozzászólások, vélemények, ellenvélemények előtérbe kerülésével a diákkör valóban szakmai vitafórummá válhasson. Mindezek eléréséhez - a szervezési problémák leküzdése mellett - szükséges egy bizonyos "diákköri tudat" kialakítása is. Szükséges továbbá - és ez ismét alapfeltétel -, hogy minél többen kapcsolódjanak be a diákkör munkájába, úgy is mint résztvevők, és úgy is mint dolgozótírók. Mindez azért is szükséges - több rendkívül fontos szempont mellett - mert diákkörünk fölvette a kapcsolatot a Szegedi TKF történelem diákkörével, továbbá - mostmár úgy tűnik eredménnyel - munkálkodtunk a KLTE történelem szakos hallgatóival való diákköri kapcsolat kialakításán is. Természetes, hogy nemcsak a dolgozat, és annak megvitatása jelenti a diákköri munkát: ide tartoznak a folyóiratismertetések és könyvismertetések is. Ezenkívül szeretnénk bekapcsolódni a Csongrád megye munkásmozgalmát bemutató dokumentumgyűjtemény munkálataiba.

Jelentős problémaként mutatkozik meg a diákkör számára, hogy a dolgozatok nagy része a szakdolgozatokból kerül ki. Ez még önmagában nem lenne baj, az viszont már igen, hogy ezek bemutatására általában ötödévbén kerül sor - és ezzel a dolgozótíró diákköri tevékenysége gyakorlatilag be is fejeződik. Így azonban a diákkör nem képes betölteni eredeti - már vázolt - funkcióját. A későbbiekre nézve eredményes lenne, ha egyre többen keresnék fel az egyes tan-székeket témákat, vagy a már kialakult témákhoz szakmai segítséget,

utmutatást kérve. Ilyenformán tehát, a különböző tanszékek támogatásával dolgozó hallgatói csoportok alkothatnák a diákkör alapját, amelyeknek létrehozása egyik legfontosabb feladatunk lesz. Az ilyen alapokon nyugvó diákkör véleményünk szerint az országos konferenciákon is eredményesebben szerepelhet. Ehhez azonban széles hallgatói bázisra, továbbá egy jól összeforrt, állandóbb diákköri tagság létrehozására van szükség.

Mindezek megvalósításához az alsóbb évfolyamok hallgatóinak bekapcsolását szeretnénk elérni, ez pedig propagandát és agitációt kíván a diákkör, fokozottabb támogatást a KISZ, és határozott bátorítást az oktatók részéről.

Majoros István
a Történelmi Diákkör titkára

EGYÜTTMŰKÖDÉS DIÁKKÖREINK KÖZÖTT

A Tudományos Diákkörök célja és feladata rendkívül sokrétű. Alkalmat adnak a hallgatóknak az önálló tudományos munkára, a kérdés szakavatott kutatóinak segítségével egy-egy témakör részletesebb megismerésére, lehetőséget nyújtanak arra, hogy bepillantást nyerjünk a kutatás pillanatnyi állásába, főbb problémáiba. Főleg e két utóbbi szempontból volt érdekes a Kőrösi Csoma Sándor, a Régészeti és az Antropológiai Diákkör tavalyi közös összejövétele, melyet éppen ezért szeretnénk kiemelni a többi, szintén sikeres ülés közül.

A diákkör témája a kettős honfoglalás kérdése volt. A tagokon és a nagyszámu érdeklődőn kívül jelen voltak még: dr. Maróti Egon, dr. Szádeczky-Kardoss Samu, dr. Kristó Gyula, dr. Róna-Tas András, dr. Simoncsics Péter - egyetemünk oktatói, dr. Szegfű László főiskolai oktató és Kürti Béla régész.

A probléma lényegét - László Gyula két cikke alapján, /A kettős honfoglalásról; Arch. Ért. 1970/2., ill. Kérdések és feltevések a magyar honfoglalásról; Valóság 1970/1./ - Kürti Béla ismertette.